GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

ESGUERRIFANCES I NEGUITS.

Opinió | 10/02/2008 | 01:49

Com és possible que en ple segle XXI les autoritats municipals, i les autonòmiques, permetin que tanta gent malvisqui.

No sé si vostès van veure el programa «Callejeros» del canal de televisió CUATRO de divendres a la nit dia 8 de febrer. Un servidor de vostès si que el va veure. Encara em tremolen les cames, i sento per tot el meu cos unes tremoloses esgarrifances i uns neguits, que no m'han deixat dormir tranquil aquesta passada nit.En el programa s'han pogut veure unes tristes i esgarrifoses imatges, de persones que malviuen en habitatges del tot insalubres.

Barris marginals d'un poble, Alcorcón, a tocar de Madrid: afores de Badalona; barri del Raval de Barcelona... i uns altres d'Andalusia que varen ensenyar la setmana passada... etc.

Habitatges (perdoneu que en digui habitatges, però és que no em surt d'escriure la paraula que els hi escau) en els quals, a més d'ésser d'unes reduïdíssimes dimensions, estan mancats dels més elementals serveis bàsics per a poder-hi viure dignament. Molts no tenen aigua corrent. L'aigua els hi és servida a través de dipòsits als que no sempre hi arriba el líquid element. Les humitats són constants per tots el racons de la casa. Les precàries instal•lacions, qui les té, d'aigua i electricitat, estan fetes de qualsevol manera i s'aguanten de miracle, amb tot el perill que això comporta.

La brutícia i la porqueria són les reines de la casa. Hi ha molts pisos, perquè la majoria són pisos, en els quals a vegades hi fan enquibir vint-i-cinc o trenta persones. Ho fan així perquè diuen que és la única manera de poder pagar l'elevat cost del lloguer, que oscil•la, en el cas de Barcelona i Badalona, entre els 400 o 700 euros, o més. S'imaginen vostès pagar aquestes desorbitades quantitats per disset o vint metres quadrats, i haver de malviure amuntegats? Com pot haver-hi amb aquestes condicions, un mínim d'higiene i de intimitat?

Com és possible que en ple segle XXI les autoritats municipals, i fins i tot les autonòmiques, permetin que tanta gent malvisqui en aquestes condicions? No fóra possible eradicar tanta misèria? A qui li està bé que tantes persones es trobin en aquestes tristes i lamentables condicions d'habitatge?
El dia 9 de març hi haurà eleccions. Dies abans, en els actes de campanya electoral, tots els candidats hauran fet mil i una promeses, entre elles la del habitatge. Però quan passin un parell de mesos després dels comicis, cap d'ells es recordarà de les promeses que va fer en quan als habitatges dignes (ni tampoc de les altres promeses...) per a tothom, i a uns preus assequibles a totes les butxaques.

A uns quants els hi hauria de caure la cara de vergonya, per permetre aquestes desigualtats que pateixen un nombrós col•lectiu de persones.Servirà d'alguna cosa que la Ministra de l'Habitatge, la senyora Carme Chacón, faci rehabilitar la casa natal de Salvador Dalí? Més valdria que els molts diners que s'hauran de desemborsar per enraigar aquestes obres que deuran ésser molt costoses (la notícia a GironaNotícies.com encara no parla del cost total de les obres de rehabilitació) anessin a parar a la construcció d'habitatges per a persones que veritablement ho necessiten. Amb tots el respecte que es mereix, el senyor Salvador Dalí ja no la necessita per a res la seva casa i, a la seva memòria el podem seguir recordant a la Casa Museu de Figueres.

Autor: Vicenc_m
Vicenc_m

https://gironanoticies.com/noticia/5349--esguerrifances-i-neguits.htm